

מצלצע הכנה לז"א ניסן ה'תשפ"ו

כיתאת ה-א'

צהובזרות לרבי

אהלי חיה מושקא

קוראות
סיפור יומי

מבצעות
חשימות יומיות

ותמיד מחוברות
לושיא הדור

תלמיקה יקרה,

אנו עומדות לקראת היום הגדול י"א בניסן, יום הולדתו של הרבי. לקראת יום גדול זה, כחסידיים, נחזק את ההתקשרות ונזכור שעלינו להיות מחוברים תמיד, 24/7.

ידוע שאחת מהוראות הרבי לזירוז הגאולה היא לימוד ענייני גאולה ומשיח. בחוברת זו, בכל יום נלמד קטע מענייני גאולה ומשיח, נבצע משימות יומיות ונתחבר לרבי.

בתקופה זו בה אנו נפגשות מרחוק נחזק את ההתקשרות בבית ואף נשפיע על הבית כולו. דווחי כל יום על הלימוד וביצוע המשימות היומיות וכנסי להגרלה.

"האעשה הוא העיקר"

בכל יום לאחר הלימוד ניקח על עצמינו מעשה טוב אותו נקדיש לחיזוק ההתקשרות.

בכל יום בחרי החלטה המתאימה לך ובצעי אותה. רעיונות למעשים טובים:

- אמירת פרקי תהילים למען עם ישראל
- עזרה בבית בשמחה
- התעניינות בחברה
- מבצעים
- תפילת שחרית בכוונה
- תפילת מנחה
- קריאת שמע מתוך הסידור
- הקפדה על דיבור נעים ועדין
- שמירה על נקיון וסדר
- שינון תניא בעל פה
- שמירה על אחים קטנים בשמחה
- הקפדה על מודה אני ונטילת ידיים על יד המיטה
- ברכת המזון מתוך הסידור
- אמירת תודה לאבא ואמא
- עזרה לחברה או בן משפחה
- חשיבה על משהו טוב על כל אחד מבני הבית

יום שישי ב' ניסן

למה ללאוק ענייני לאולה ומסית?

בכ"ח ניסן, תשנ"א לאחר תפילת ערבית, הרבי פנה פתאום לרב גרונר וביקש לחזור שיחה. הרבי הביע כאב עמוק על כך שמשיח צדקנו עדיין לא הגיע וקרא לכל אחד ואחת לעשות ככל אשר ביכולתו להביא בפועל את המשיח.

הרבי זעק איך ייתכן שעדיין לא פעלו ביאת משיח צדקנו בפועל ממש? וגם כשצועקים עד מתי הרי זה מפני הציווי, ואילו היו מבקשים וצועקים באמת בוודאי ובוודאי שמשיח כבר היה בא!! "מה עוד יכולני לעשות כדי שכל בני ישראל ירעישו ויצעקו באמת ויפעלו להביא את המשיח בפועל, לאחרי שכל מה שנעשה עד עתה לא הועיל, והראיה, שנמצאים עדיין בגלות, ועוד ועיקר – בגלות פנימי בענייני עבודת ה'. הדבר היחידי שיכולני לעשות – למסור העניין אליכם: עשו כל אשר ביכולתכם – עניינים שהם באופן דאורות דתוהו, אבל, בכלים דתיקון – להביא את משיח צדקנו תיכף ומיד ממש!"

אחרי השיחה החסידים כמובן נרעשו, עד אז החסידים היו בטוחים שהרבי הוא זה שיביא את המשיח ולפתע הרבי אומר 'הדבר היחידי שיכולני לעשות למסור העניין אליכם – 'עשו כל אשר ביכולתכם' התאספו החסידים והעלו הצעות שונות כיצד לפעול ולקרר את המשיח, אך לא הגיעו לכלל הסכמה. שבוע לאחר מכן, הרבי אמר שיחה בשבת בה ביאר שכדי לחזק את הצפייה למשיח ולהוסיף באמונה בביאתו יש להוסיף בלימוד ענייני גאולה ומשיח. ע"י שילמדו על גאולה ומשיח זה יהפוך למשהו ממשי ויחזק את הצפייה לגאולה.

יום שישי ב' ניסן

שמי: _____ כיתה: _____

התחברתי לרבי ו _____

שאלה יומית: בכ"ח ניסן מה עשה הרבי?

_____

שבת קודש ג' ניסן

כיצד מכינים לקב"ה קירה?

האדמו"ר הזקן כותב בספר התניא: "נודע, שימות המשיח... הם תכלית ושלמות בריאת העולם הזה, שלכך נברא מתחילתו". - המטרה והשלימות של בריאת העולם הם - ימות המשיח. כמו שכתוב במדרש, שתכלית בריאת העולם הזה היא- "נתאוהה הקב"ה להיות לו דירה בתחתונים". כל מטרת הבריאה היא "תאוותו" של הקב"ה, שהעולם הזה התחתון יהיה דירה לו יתברך, "דירה" שבה ישכון ויתגלה במלוא העצמה. מהי דירה? מה אנחנו אומרות לאורחת שמגיע אלינו הביתה? "תרגישי בבית". הבית הוא המקום בו אנו מרגישות נח ובטוח. הבית משמש למקום שינה, מגורים, אכילה, לימוד, עבודה וכל הפעילות המשפחתית. כדי לגרום לאורח להרגיש בבית אנחנו עושות דברים שאהובים על האורח ונותנים לו תחושה טובה.

איפה? לכאורה, היה הכי מתאים שהבית של ה' יהיה בעולמות העליונים, היכן שנמצאים המלאכים והשרפים. אך "נתאוהה הקב"ה להיות לו דירה בתחתונים" - הקב"ה רוצה שהדירה, המקום שם הוא יחוש נח, ירגיש 'בבית', יהיה כאן בעולם הזה דוקא. בכיתה, בחדר, ובעיקר - בתוך המח והלב שלנו.

איך עושים זאת? כאשר אנו מקיימים את התורה והמצוות, אנו מביאים את אור ה' אל העולם הזה ומאירים את החשכה השוררת בו. כל מצוה, כל דבר תורה - הם עוד נקדות אור, שמאירות את העולם ומכשירות אותו "דירה" לקב"ה.

שבת קודש ג' ניסן

שמי: _____ כיתה: _____

התחברתי לרבי ו

שאלה יומית איך מורידים את אור ה' לעולם?

_____

יום ראשון ד' ניסן

החקר האישי קירה לה'

ביאת המשיח והגאולה תופסות מקום מרכזי בעולמו של יהודי, קודם כל מפני שבביאת המשיח תושג שלמות בקיום התורה ומצוותיה. בתקופת הגלות איננו יכולים לקיים מצוות רבות, אין לנו מלך ובית מקדש, וכהנים בעבודתם ולויים בדוכנם. לכן אנחנו משתוקקים כל כך שתבוא הגאולה. כדי שנוכל להיות יהודים שלמים ולקיים את כל התורה ומצוותיה. בנוסף, הגאולה היא למעשה המרכז והמטרה של כל חיינו. זהו היעד שאליו אנחנו צועדים. יהודי העוסק בתורה ובמצוות אבל אינו מודע לחשיבות עניין הגאולה, דומה לטייס העוסק כל הזמן בהפעלת המכשירים והמתגים, אבל אינו מתעניין כלל ביעד ובמטרה של הטיסה.

בשנת תשמ"ז פנה הרבי לכל ילד וילדה בבקשה לעשות מהחדר שלהם: המיטה, השולחן, הכיסא וכל דבר שנמצא בחדר, לעשות ממנו 'בית לה'. "בית" של תורה, תפילה וגמילות חסדים. ללמוד בכל יום תורה בחדר, להתפלל, לתת צדקה בקופת צדקה. הרבי ביקש כי לכל ילד יהיה בחדר סידור משלו, חומש או ספר קודש אחר, וכן קופת צדקה. כאשר אנו עושים זאת אנו מכינים את החדר האישי שלנו ל'דירה לה' - אז הקב"ה מרגיש שגם החדר האישי שלנו מוכן.

יום ראשון ד' ניסן

שמי: _____ כיתה: _____

התחברתי לרבי ו _____
שאלה יומית: איך נהפוך את החדר שלנו ל"בית לה"?"

_____

יום שני ה' ניסן

אתי יאיֵה העולֵם לתכליתו?

בימות המשיח.

העבודה שאנו עושים היום היא בירור וזיכור העולם. כמו שנאמר בתניא, "שתכלית השלמות הזה... תלוי במעשינו ועבודתינו כל זמן משך הגלות". התפקיד שלנו בזמן הגלות הוא להאיר את העולם. הארת חושך העולם נוצרת על ידי כל דבר תורה וקיום מצוה של יהודי בזמן הזה. אבל עכשיו עינינו עצומות ואיננו רואים את הפעולה שהעבודה הזאת חוללה בעולם, ואת אור ה' שמאיר בעולם בעקבות זאת.

נדמיין לעצמנו שאנו נכנסים עם עיניים מכוסות לחדר חשוך, בו שוררת עלטה כבדה. אך לפתע נדלק פנס קטן ועוד אחד ועוד קרן אור בוקעת, החדר מתחיל להיות מואר ושוב אין שוררת בו חשיכה כבדה אך עיננו מכוסות ואנו עדיין לא רואות דבר. הפנסים ממשיכים להאיר את החדר והוא כבר מואר באור גדול- אך הכיסוי על עיננו מונע מאיתנו לראות את האור הנפלא.

זהו משל לזמן הגלות, כל מצווה, כל הוספה בלימוד תורה מאירה את חשכת העולם, אך עיננו מכוסות ולא רואות את האור שמתחיל לזרוח. כאשר יבוא המשיח, ועבודה זו תבוא לידי שלמותה, העולם יהיה מוכן לשמש "דירה" לקב"ה- יפקחו עיננו ונוכל לראות באור הנפלא- אור הגאולה. אז יבוא משיח צדקינו והכל יתגלה, ככתוב " ונגלה כבוד ה' וראו כל בשר יחדו כי פי ה' דיבר".

יום שני ה' ניסן

שמי: _____ כיתה: _____

התחברתי לרבי ו _____

שאלה יומית: מה הנמשל של חדר חשוך ואיך מאירים

אותו? _____

יום שלישי ו' ניסן

האזנה הכיאת האסיה

ביאת המשיח איננה רק ענין של שכר ו"פרס" המבוטח למאמינים בו. בלי העניין הזה של ימות המשיח, אין כל תכלית לבריאה- לומדים תורה ומקיימים מצוות, אבל לא חושבים על היעד והמטרה.

כמו חיל שנלחם ומסתער, אבל אין הוא חושב כלל על המטרה- הנצחון על האויב, האם יצליח בקרב? כמובן שלא, בכדי לנצח את האויב על החייל להיות חדור במטרה – ניצחון סופי ולא רק מאבק והשרדות.

יהודי שמבין נכון את תכלית בריאת העולם ואת המטרה של עבודתו בתורה ובמצוות, חייב להיות מלא צפיה להגיע ליעד הזה של ביאת המשיח, שאז נגיע למטרה והעולם אכן יהיה "דירה" לו יתברך.

בימות המשיח נזכה לגילוי תורתו של משיח. היום, לקראת הגאולה, עלינו לטעום מתורה זו על ידי לימוד תורת החסידות. בדורות עברו רק יחידי סגולה ואנשים מיוחדים זכו ללמוד מפנימיות התורה, אך בימינו כל אחד ואחת יכולים וצריכים ללמוד את תורת החסידות.

למה הדבר דומה? לאדם שעומד מעבר לקיר ומקשיב לשיחה המתנהלת בחדר. אמנם, הוא אינו קולט את כל השיחה, אלא רק מילים בודדות. אך כאשר ישמע את תוכן השיחה בפעם שניה, יבין היטב את מה ששמע בתחילה. ויוכל לומר: אה... כעת הבנתי...

היום, סמוך לגאולה אנו לומדים את תורת החסידות, אך מבינים חלק קטן ממנה. כאשר תבוא הגאולה, ונלמד מתורתו של משיח, נבין היטב את מה שאנו לומדים היום ונוכל לומר: אהה. זה מה שלמדנו אז.

יום שלישי ו' ניסן

שמי: _____ כיתה: _____

התחברתי לרבי ו

שאלה יומית: מהי תכלית בריאת העולם?

_____

יום רביעי ז' ניסן

אחכה לך בכל יום שיבוא

אחד מי"ג עיקרי אמונה הוא "אני מאמין באמונה שלמה בביאת המשיח, ואף על פי שיתמהמה.. עם כל זה אחכה לך בכל יום שיבוא". מכאן אנו לומדים כי לא מספיק להאמין בביאת משיח, אלא יש לחכות לך שיבוא, בכל יום, כל היום. כמו שאנו אומרים בתפילה: "לישועתך קיינו כל היום". התקווה והצפייה לביאת משיח מזרזים את בואו, ובשכרם תבוא הגאולה. למה הדבר דומה? לאדם שהיה לו שטר כסף יקר, שנפל לארגז גדול מלא ניירות. חיפש האיש, וכבר בדק אלפי ניירות ועדיין לא מצא את השטר. ככל שהוא מוציא יותר ניירות, הוא מתחזק בתקווה שבוודאי הנייר הבא יהיה השטר האובד. כך גם כל יום שעובר בגלות צריך לחזק את תקוותינו שהיום תבוא הגאולה.

הרבי דיבר רבות על האמונה והצפייה למשיח. כל שיחה או התוועדות הסתיימו בצפיה לביאת משיח בקרוב ממש. פעם, באחת ההתוועדויות שאלו את הרבי, איך אומרים שהגאולה קרובה כל כך והרי לפני ארבעים שנה אמר זאת כבר אדמו"ר הרי"ץ. השיב הרבי: "אדרבה, אם כבר לפני ארבעים שנה הגאולה היתה קרובה וודאי וודאי שעכשיו היא מוכרחה לבוא".

יום רביעי ז' ניסן

שמי: _____ כיתה: _____

התחברתי לרבי ו

שאלה יומית: האם מספיק להאמין במשיח?

_____

יום חמישי ח' ניסן

"בניסן עתידין להיגאל"

בנביא נאמר: "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות". פרטים רבים בגאולת מצרים מלמדים אותנו כיצד תהיה הגאולה העתידה. בני ישראל יצאו ממצרים בחודש ניסן, וכן "בניסן עתידין להיגאל". בגלות מצרים נאמר: "ויזעקו אל ה' וישמע אלוקים", מכאן שגם עלינו לזעוק ולהתחנן להקב"ה שיגאל אותנו.

כשם שגאולת מצרים היתה "בשכר נשים צדקניות", שלא התפעלו מגזרותיו של פרעה, כך גם בדורנו תבוא הגאולה בזכות נשים שבדור. תפקידן העיקרי של נשות ישראל הוא להקים דור חדש ולחנך את ילדי ישראל על יסוד התורה והמצוות. עם ילדים אלו, ילדי "צבאות ה'" נלך לקבל את משיח צדקנו!

ענינו של משיח הוא לפעול קיום המצוות בתכלית השלמות. כאשר יבנה בית המקדש, נוכל לשוב לקיים מצוות רבות: הקרבת קורבנות, קיום שמיטה ויובל במלואן ומצוות נוספות.

כדי לזכות לכך עלינו להוסיף בקיום מצוות:

אהבת ישראל – חורבן בית המקדש היה בגלל שנאת חנם. ועל ידי אהבת חנם מביאים לבית המקדש השלישי.

שמחה – משיח – אותיות ישמח. על ידי שמחה ניתן לפרוץ ולשבור את הגלות.

צדקה – כמו שכתוב: "גדולה צדקה שמקרבת את הגאולה".

תשובה – כמו שכתוב: "ישראל עושים תשובה ומיד הם נגאלים".

יום חמישי ח' ניסן

שמי: _____ כיתה: _____

התחברתי לרבי ו

שאלה יומית: מאיזה פסוק לומדים שעלינו לזעוק

למשיח? _____

יום שישי ט' ניסן קאתו של אסיה

הרמב"ם מתאר את אישיותו של המשיח בשני מקומות: בסוף הלכות מלכים הוא מתארו כמלך, אשר הוא "הוגה בתורה ועוסק במצוות כדוד אביו", מחזיר את עם-ישראל לדרך התורה, נלחם באומות-העולם המציקות לישראל, ובסופו של דבר מתקן "את העולם כולו לעבוד את ה' ביחד".

ובהלכות תשובה מתארו הרמב"ם כנביא גדול וכמורה-דרך - "אותו המלך שיעמוד מזרע דוד, בעל חכמה יהיה יותר משלמה, ונביא גדול הוא, קרוב למשה רבנו. ולפיכך ילמד כל העם ויורה אותם דרך ה'". נראה שמדובר בשתי תקופות בימות המשיח: בתקופה הראשונה, כאשר המשיח יצטרך להחזיר את עם-ישראל לדרך התורה, להילחם באומות-העולם ולהעביר את הרע מן העולם - אז יבוא לידי ביטוי בעיקר צד ה'מלך' שבמשיח.

ואילו אחרי שהעולם כבר יתוקן ויתעלה - כבר לא יהיה צורך כל-כך בהיבט ה'מלוכה' של המשיח, ואז יתגלה במלואו צד ה'נביא' וה'רב' שבו. הוא ילמד את כל העם ויביא אותם לכך, ש"יהיו ישראל חכמים גדולים ויודעים דברים הסתומים וישיגו דעת בוראם כפי כוח.

יום שישי ט' ניסן

שמי: _____ כיתה: _____

התחברתי לרבי ו _____

שאלה יומית: מהם התכונות של מלך המשיח?

_____

שבת קודש י' ניסן

מה יקרה בימות המשיח?

איך יתנהלו אז חיינו? אלו שאלות שבוודאי עולות במוחינו לא פעם. הלא מדובר כאן בשינוי מהותי של העולם ואורחותיו, ומטבע הדברים יש באדם חשש מפני הבלתי-נודע. המציאות של ימינו, על הטוב והרע שבה, לפחות היא ידועה ומוכרת לנו. התרגלנו אליה, למדנו להתמודד איתה, ואולי השלמנו במידה מסויימת עם רבות ממגרעותיה. ביאת המשיח היא מציאות חדשה, מהי? מה יהיה בה? איך העולם ייראה.

ננסה לענות בקצרה על שאלות אלו.

ראשית, חשוב להדגיש שיהיה רק טוב. המשיח יביא עמו אך טוב ושמחה ואושר לכל אחד ואחת מאיתנו. ימות המשיח, במובנם הפשוט והבסיסי, הם המצב האידיאלי של העולם - עולם נכון, עולם מתוקן, עולם שבו שולטים הטוב והאמת. לא כמו העולם של ימינו, שבו אין האמת גלויה, הרע גובר על הטוב, ויש בו צרות, קשיים ומלחמות.

ברגע אחד, כשיבוא המשיח, הכל יתהפך בן רגע והעולם יחזור להיות עולם נכון ומתוקן.

ברגע שתבוא הגאולה וכבוד ה' יתגלה בעולם - יעלמו כל הלבטים והבעיות שמטרידים כיום את מנוחתנו. לא יהיו שאלות של אמונה, שכן "ונגלה כבוד ה'". לא יהיה קושי לעסוק בתורה ולקיים מצוות, שכן אנו עצמנו נשתוקק לזה, ממש כשם שכיום אנו רעבים למזון וצמאים למים.

שבת קודש י' ניסן

שמי: _____ כיתה: _____

התחברתי לרבי ו

שאלה יומית: כתבי 3 דברים שיהיו בימות המשיח:

_____

תלמידה יקרה,

יישר כח על התמדתך במבצע
 וההשקעה בהתחברות לנשיא הדור.

בעז"ה נתראה בתכנית מיוחדת לכבוד
 י"א ניסן!

פרטים בהמשך!
 מחכות לך!

